

Svetovni metež iz dneva v dan hujši in brez kontrole

Berlin, Trst, Dunaj, čezdalje bolj sporne točke. — Volitve v Italiji Amerika drago plačala. — Trik zapadnih sil s Finsko se ni obnesel

Ameriška in angleška diplomacija sta s sodelovanjem Francije spravile svet v tolikšno negotovost, da miru ne bo drugače kot da se sporazumejo zanj, ali pa če se zapode v vojno, v kateri naj ljudje pokoljejo drug drugega.

Igračkanje s Trstom

Par dni predno so se pričele minulo nedeljo volitve v italijanski parlament, je ameriška vlada znova zahtevala od Rusije "da ali ne", namreč da se Trst "vrne" Italiji.

Na prvo noto je sovjetska vlada odgovorila, da je pogodba z Italijo sprejeta tako kot je in da kar se Trsta tiče, ni nobenega vzroka, ne pametnega razloga, čemu naj se bi prvotni predlog spremenilo.

Ampak vladi v Washingtonu se je šlo za volitve v Italiji in samo radi tega je vadljala za Trst.

Tržaško vprašanje je res napačno rešeno. Toda vrnitev Trsta Italiji ne bi bila nikakoli rešitev. Edin pameten izhod je tisti, ki ga predlaga Tito. Trst naj postane avtonomna krajina, povsem avtonomna magari pod Italijo, toda ekonomsko in kulturno mora biti Trst tudi jugoslovanski. In ob enem za svoje ekonomsko prosvetanje svobodna luka vseh onih dežel, katerim je služil pred prvo svetovno vojno.

Angleži ostanejo v Trstu

Po odklonitvi Sovj. unije, da naj se Trst vrne Italiji, je vložila poseben protest proti anglo-ameriški okupacijski oblasti v Trstu jugoslovanska vlada. Jugoslaviji pač ne more biti vseeno, kaj bo s Trstom, še najmanj pa njeni republikli Sloveniji.

Vlada v Beogradu pravi v svojem protestu, da Američani in Angleži na svobodnem tržaškem ozemlju namenoma povzročajo politične in gospodarske zapletitve, ter nete nemire, zato, da jim ne bo treba umakniti

svojih čet in vojnih ladij. Torej da jim Trst ostane za trajno vojno oporišče.

Bitka za Italijo

Trst kajpada je samo pika anglosaške zveze za kontroliranje Evrope. V boju za zmago reakcije v minulih volitvah v Italiji je naša dežela potrošila več kot pa bodo znašali kampanjski stroški republikanske in demokratske stranke skupaj. In to veliko pove. V Italiji se gre med kapitalizmom in socializmom. Tukajšnji dvojici (demokratska in republikanska stranka) pa sta obe za en in isti sistem in obe za nadvlado ameriškega kapitalizma nad svetom.

V Italiji je torej, kar se volitev tiče, bitka končana, ni pa dogotovljena kar se borbe med privilegiji in socializmom tiče. Borba med razredi se običajno ne rešuje z glasovnico. To je poudarjal tudi premier Alcide de Gasperi, ki je poslal za stražnike na volišča okrog tri sto tisoč vojakov in orožnikov (karabinerjev).

Italija sama je revna in za anglosaški kapitalizem nima v tem oziru nobenega pomena. V nji ni rudnikov, kakor jim ima Jugoslavija, ne oljnih ležišč, kot so v Saudi Arabiji, v Iranu in Iraku.

Toda Italija je strateška pot po Sredozemlju. Vrh tega šteje kakih 40 milijonov ljudi, ki se

(Konec na 5. strani.)

POLITIKA ZED. DRŽAV VSEPOVSOD V PRID REAKCIJI IN DINASTIJAM

V naši deželi je sedaj samo en močan glas, ki vpije za mir. To je Henry A. Wallace. Včasih je bil glasnik za enak program tudi senator Pepper iz Floride, pa se je zbal, da bodo tudi njemu pritiskali žig "sopotnika" in tako se v prid mirovne in socialne politike, le še redkokdaj oglasi.

Wallaceu že tu pa tam razbijajo pod krinko "patriotizma" shode — a on smelo poudarja, da ljudje, ki ga skušajo motiti, ne vedo kaj delajo.

"Naša vlada podpira kralje in najbolj reakcionarne kroge vsepovsod," pravi Wallace, in to je resnica.

Ko je prišel sem bivši romunski kralj Mihael, so ga sprejemali v državnem departmentu kot da je neko čudo in bil je Trumanov gost. Ko je Mihael odšel nazaj v London, je reporterjem radostno poudaril: "Tudi Truman želi, da se vrnem na romunski prestol." In romunski monarhisti v tej deželi so nato veselo ugotovili, da vojna z Rusjo je neizogibna in ko bo tepena, se vrnemo "v stare razmere". Namreč Mihael pojde v Bukarešto, Peter v Beograd, Oto na Dunaj in Umberto v Rim.

Grčiji pa smo že usilili kralja. To nas stane stotine milijonov. Angleška vlada drži v Grčiji še vedno svojo armado, ki jo vzdržujejo sedaj ameriški davkoplačevalci.

Dne 14. aprila so v Sparti na Grškem aretirali 25 oseb vsled osumljenja, da so v zvezi z gerilci. Orožniki so imeli nalogo, da jih "ščitijo", toda so jih kar tebi nič meni nič v ječi postrelili, dasi jim ni bil dokazan nikakršen zločin. Niti to jim še ni bilo dokazano, da-li se res družijo z uporniki. Vlada je ta zločin označila za neljub incident, a bil je storjen. V Grčiji je vrhovna oblast ameriško glavarstvo, kajti kralja in njegov dvor ter rojalistični (fašistični) režim vzdržujejo ameriški dolarji. Masni umor v Sparti je neljubo došel tudi ameriškemu vrhovnemu komandantu — zaradi reporterjev, ki jih imajo tam ameriške novinske agencije. Kajti ako bi njihovi listi smeli pisati po pravi, bi ugotovili, da je več kot po enem letu ameriške intervencije, in po parletni angleški intervenciji jasno, da grško ljudstvo kralja, ki ga mu usilujemo, ne mara in ne njegove vlade.

Koliko časa še bo ameriško ljudstvo trpelo to takozvano Trumanovo doktrino, ki ni drugega kot politika Wall Streeta za mednarodni kapitalizem?

Kakor na Grškem, tako troši Trumanova administracija milijone ljudskega denarja — z odobritvijo reakcionarnega kongresa seveda — tudi v Italiji. Ako ne bi bilo v nji ameriške intervencije, bi Italija imela že lani ljudsko vlado in SOCIALNI preobrat. Tega pa ji skušata Wall Street in Vatikan preprečiti za vsako ceno.

Za vzdrževanje kitajskega diktatorja Čiang Kaišeka je ameriško ljudstvo izdalo že več milijard in datjavam ni še konca, ker čim bi mu Amerika pomoč umaknila, bi Čiang Kaišek padel.

V Evropi še vedno strme, kako si je ameriška poslanska zbornica upala predlagati fašistično Španijo v Marshallov plan, a v resnici to ni nič čudnega, kajti kakršni so politični toki v naši deželi sedaj, vodijo neizogibno v fašizem.

Gaženje v militari-zem bo zadolžilo naše ljudstvo do grla

Dajanje, ki smo jih odločili za okrevanje takozvane zapadne demokracije, segajo v milijarde. Kako se bo poskus obnesel, je seveda vprašanje. Mnenje mnogih ekonomov je, da Evrope ne bo več mogoče obnoviti za kapitalizem in imperializem, ker je svojo vlogo doigrala.

Naki finančni in industrialni magnati na Wall Streetu to dejstvo podzavestno čutijo, a ker se boje, da če "propade" vsa Evropa "v socializem", potem bo tudi ameriškega kapitalizma prej ali slej konec.

Ideja, da kapitalizem in sovjetski komunizem lahko živita vzajemno drug poleg drugega in da sta si lahko v gospodarskih zvezah brez nevarnosti drug za drugega, se ni uresničila.

Zato se v Rusiji vojne boje, ker so njeni ljudje v nji ogromno trpeli, tukaj pa na kapitalizem izhaja vanjo, češ, čimprej tembolje — enkrat se moramo spopasti!

Tako so v zvečnem kongresu koncem minulega tedna v vojni historiji odobrili nadaljnjih par milijard za ojačanje ameriške zračne flote. Dasi je sedaj ogromna, vendar je po mnenju večine poslancev premajhna. Kadar ti ameriški militaristi želi kaj dokazati, poudarja, da ima Rusija ogromno kopno armado — torej dajmo z njo tekmovali! Sprejmemo zakon za obvezno vojaško službo, zgradimo si novih podmornic, množimo si zalogo atomskih bomb in sploh — kaj bi skrivali, dajmo pričeti z vojno sedaj, ko je naš vrhovni militaristični štab prepričan, da je zmaga na njegovi strani.

Ali se je čuditi, ako so v Rusiji, v Ukrajini, na Poljskem itd. res v skrbeh pred novo invazijo?

Armada Zed. držav šteje sedaj blizu milijonov mož. Vsa je mehanizirana, torej opremljena tako, da lahko predstavlja po starih merilih deset milijonov mož.

Imamo večjo bojno mornarico kot vse druge države na svetu skupaj.

Izvori nafte, ki v sedanji industrijski dobi toliko pomenijo, so skoro vsi pod kontrolo ameriškega petrolejskega kartela.

In baš v ta namen hočejo oljni magnati našo deželo toliko militarizirati, da jim bo ščitila njihova bogastva bodisi v Saudi Arabiji, v Iranu in Iraku in ob enem jih razbila v slučaju vojne z Rusijo v Gruziji.

Za eno univerzo zelo veliko število

V University of Illinois je vpisanih v drugem semestru 27.384 študentov. V kampusu Urbana-Champaign, kjer je sedež univerze, jih je 18.293, drugi so v filijalkah v Chicagu in drugje.

To je star trik. Kompanija hoče profite in zato noče "nadprodukcije". Zelo se kapitalistični tisk davi s podatki o izgubah premoženja v stavki. Po njegovih številkah so izgubili vsak teden \$27.000.000 na plači, in pa vsa industrija je iz reda, kar seveda ni res. Resnica je le, da ako ne delaš, tudi čeka ne dobiš.

Največja zmeta ameriških delavcev je, ker nimajo svoje politične stranke, take namreč, ki bi bila za socializem. Naše upanje sedaj je Wallaceova stranka. Vsi sedanji unijski voditelji so za sistem kakršen je. Oni v stavkah nič ne izgube. Plačani so večinoma previsoko in žive po "burjavno". In če jih kdo graja, pa ga nahrulijo, da je "rdečkar" in da naj se pobere od kjer je prišel.

Slabo izgleda tudi za največje unijo v tej deželi, za organizacijo avtnih delavcev, ki je pod vodstvom Waltherja Reutherja. On je ognjevit nasprotnik komunistov.

On je ognjevit nasprotnik komunistov. Iz Detroita je bilo minulo soboto poročano, da bo GM odločila 200.000 delavcev, ker "primanjkuje jekla".

KOMENTARJI

Zbira in presoja urednik

V Italiji so prve volitve po Mussolinijevem prihodu v vlado dovršene. Veliko ljudi je bilo v kampanji pretepenih, nekaj na shodih tudi ubitih in v Siciliji — krajini črne roke — pa kar blizu 50 delavskih voditeljev. Ali je demokracija v Italiji dne 18. aprila v volitvah zmagala? Ko je šla ta številka Proletarca v tisk, smo imeli pri rokah le netočne podatke. Vemo, da se je reakcija zaklela pridržati Italijo v objemu zapadnega bloka, ali boljše, v kleščah ameriškega kapitalizma. In vemo tudi, da v Italiji ne bo miru dokler ne zmaga ljudska fronta. Ona hoče napraviti izkoriščanju konec in bo ta svoj cilj dosegla prej ali slej. Kajti to je njeno zgodovinsko poslanstvo, ki ga ji ne more ničesar preprečiti. Bitka, kajpada, iz starega v novi red pa bo težavna, in za mnoge tudi na levici razočarljiva. To seveda velja tudi za našo deželo.

Kaj bo s Trstom? Sovjetska vlada je pet dni pred volitvami v italijanski parlament zavrgla ameriški predlog, h kateremu sta se pridružili samo posebi umevno tudi angleška in francoska vlada, da se Trst vrne Italiji. To je bila ena najgrših potez diplomacije zapadnih držav, ker je s tem že v tretjič dokazala, da ji ni za drugega kot za svoje lastne imperialistične interese, demokratska gesla pa so ji samo na jeziku.

Tržaško vprašanje je zavoženje po vseh vidikih zaradi tega, ker hoče anglo-ameriška zveza to mesto za svojo vojno bazo. In ker se naj bo vsa Italija njuno vojno oporišče, čemu naj bi ne bil i Trst priključen zraven? Da, seveda! In naš državni departament je to svojo nakano izdal s tem, da Jugoslavija, v svoji coni Trsta, spreminja ves teritorij kot da je pravzaprav del Jugoslavije. Seveda! Saj tudi je! Ampak angleški in ameriški ofi-

cirji se na take stvari ne razumejo. Njim so samo "vojaške baze" v mislih.

Vojna historija je kakor pijanost. Le da se pijani ljudje streznijo, militaristi pa nikdar.

Harold E. Stassen se je v primarnih volitvah v nekaterih državah dobro postavil in tudi senatorju Taftu, ki se poteguje za enako mesto, je pridno nagajal. Stassen bi namreč rad predsedniško službo. Čemu mu je toliko zanj, ko pa je tako umorna, da vsakega ugonobi? Tako vprašuje tudi njegov kolega kongresnik Hoffman iz Michigan, ki je tudi republikanec, kakor Stassen. S to razliko, da ga nima rad, pa želi od njega izvedeti, kdo mu FINANCIRA kampanjo. Hoffman trdi, da je stala agencija za Stassena do sredine aprila že \$750.000. To je kajne velika vsota, ki kaj pomeni le v očeh onih, ki se razumejo na visoke številke. Navadni ljudje jih prezre, ker se ne razumejo daj kot do vsot ki jih davijo za plačevanje stroškov dan za dnem. Vendar pa je potrebno, da se bi i navadni ljudje zanimali za take stvari. Kajti ako je kongresnik Hoffman v pravem, kdo je Stassenu dal skoro milijon za kampanjo samo v primarnih volitvah? In čemu? Mar zato, ker je Stassen liberal? Ne, ker celo kar dva kapitalistična dnevnika v Chicagu trdit, da Stassena financirajo kapitalisti z Wall Streeta. Sicer vlagajo bogataši v kampanjske fondе tudi drugih aspirantov za predsedniško službo, toda kadar si enega zberejo, drugim samo kar tako iz prijaznosti pomagajo. A resnica je: kogar koli bo nominirala republikanska konvencija za svojega predsedniškega kandidata, in kdorkoli bo kandidat demokratske stranke — Wall Street bo zmagal. Razen ako se ljudstvo oklene nove MASNE (Nadaljevanje na 4. strani.)

Nekaj o naših stvareh

Dne 17. in 18. aprila se je vršila v Amalgamated Centru v Chicagu konferenca Ameriškega slovanskega kongresa srednjepozadnega distrikta. Navzočih je bilo o krog 200 zastopnikov. Delegate je poslalo tudi par društev SNPJ, podružnice SANŠa in Proletarec.

V nedeljo je bila konferenca končana in nato zaključena z veliko koncertno priredbo.

V soboto sta bila glavna govornika Zlatko Balokovič in njegova žena Joyce Borden. Ona je govorila o vtihih s svojega nedavnega potovanja po Evropi in o silnih naporih jugoslovanskih narodov za zgraditev novega reda. Med vojno je bilo vse porušeno, polja uničena, prometni sistem je padel pod ničlo. A nastal je prevrat, ljudstvo je sklenilo ustvariti nov gospodarski red in dela neglede na ure, da svoj cilj čimprej doseže.

Zlatko Balokovič je naglašal, da so se slovanski narodi s preobrati (s socialno revolucijo) pogнали stoletja naprej in zato je starega reda v anglosaških deželah strah. Vprizorili so zoper slovanske dežele strahovito gonjo, katere posledica bo vojna, ako prej ne zmaga razum in v letošnjih volitvah Henry Wallace.

Omenjal je izjave učenjakov o atomskih bombah, ki jih imajo Zed. države. Njihova uničevalna sila je tisočkrat večja kot pa je bila sila tistih dveh bomb, kateri sta bili vrženi na Japonskem in zaključile vojno. Pravijo, da bi mogli ameriški letalci s sedanjimi atomskimi bombami pobiti — recimo v Rusiji, v dveh urah 50 milijonov ljudi...

Da — svet je v nevarnosti, je naglašal Balokovič in naša dolžnost je, da delamo na vse kriplje za mir. Žal, da se ljudstvo, ki zajema svoje znanje samo iz kapitalističnega tiska, te resnice in svoje naloge ne zaveda.

V nedeljo 18. aprila se je vršil v dvorani SNPJ koncert pevskega zbora "Franceta Prešerna". Spored je bil pester in udeležba obilna kot običajno na koncertih tega zbora.

Ta petek 23. aprila bo v Slov. delavskem centru predaval Joško Oven, ki se je nedavno vrnil s potovanja po Mehiki. Dobrodošli so tudi nečlani kluba.

CLEVELAND

KONCERT IN OPERETA

"Srce in denar"

V NEDELJO 25. APRILA

V SLOV. NAR. DOMU

ST. CLAIR AVE.

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE
NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
za četrt leta \$1.00.
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi pokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do ponedeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor: Frank Zaitz

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries: One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

Čemu delavska stranka v Angliji ne bo mogla zgraditi socializma?

V ameriškem kapitalističnem tisku se pogosto poudarja, da ima Anglija socialistično vladno in "socializem", ki upropašča obe — namreč Anglijo in delavsko stranko.

Dejstvo je, da v Angliji ni socializma. Je pa v nji POLOM kapitalizma. In tudi z njenim imperializmom ji gre tako slabo, da bi se docela propadla, ako ne bi imela na svoji strani ogromne ekonomske, militaristične in politične sile Zed. držav.

Sir Stafford Cripps, ki je bil nekoč toliko levičarski socialist, da ga je delavska stranka izključila, je znan ekonomski veščak in v sedanjih vladah je on "chancellor of the exchequer". On je v nji sedaj najmočnejša osebnost in njegova naloga je, da obvaruje Veliko Britanijo pred ekonomskim polomom.

Ameriški kapitalistični propagandni aparat trdi, da je delavska vlada zanič in da se vzdržuje edino s pomočjo "kapitalistične Amerike." Dali smo ji blizu štiri milijarde zastojnega posojila, ki ga je zapravila ne da bi mogla spraviti svoje finance v red. Ni dovolj produkcije za izvoz, Anglija pa živi od njega, in če nima dovolj blaga po ugodnih cenah za izvažanje, nima s čem kupovati živeža in surovin za njeno industrijo. To ji znižuje življenjski standard. In ogroža ji obstoj njene ekonomije, ki jo še vedno vodi po starih načinih.

Toriji Attleejev kabinet kritizirajo, a tako oprezno, da bi oni sedaj vlade ne hoteli prevzeti nazaj. Naj jo ima delavska stranka! Toriji poznajo njene težave in njeno voljo za "preurejanje" starega reda tako, da vzlic vsemu Anglija ostane kapitalistična država.

Seveda, delavska stranka je podprala premogovnike, železnice in še to in ono, toda saj je vlada vse to prejšnjim lastnikom plačala in jim jamči obresti.

Kupila pa je vse kar je podprala na kredit. In odplačevala bo prejšnjim gospodarjem obresti in obroke na glavnico. Če ne bodo dohodki, n. pr. premogovniške industrije, dovolj visoki, pa se bo vrsto iz splošnih državnih virov.

Te vrste takozvane socializacije Anglija ne bo zmožna in zato je odvisna za kritje svojih izdatkov od Zed. držav, torej od tistega kapitalizma, kateremu je v volilni kampanji pred tremi leti obetala konec.

Novinar Ernie Hill, ki piše za Knightove dnevnike, pravi v čikaških Daily News v depesi iz Londona dne 15. aprila, z naslovom "Socializem v Angliji porazuje samega sebe", da je laboristična stranka res zelo zvišala življenjski nivo polovice prebivalstva, tistega namreč, ki je bilo najbolj zapostavljeno in skoro neprenehoma v pomanjkanju.

Toda ekonomski položaj dežele v celoti se je poslabšal in še slabši bo.

On dolži za to propadanje angleške ekonomije socializem odgovornim. Toda kar so laboriti na Angleškem ob prevzemu vlade dobili, je bilo BANKROTIRANJE imperializma in kapitalizma v imperiju njegovega veličanstva.

A namesto da bi se vrgli preobrniti vso državo drastično kot so v kampanji obljubljali, so začeli s podžalivanjem bankrotiranih, zastarelih obratov in jih lastnikom, kot že omenjeno, veliko predrago plačali. V diplomaciji so ohranili torije in nadaljevali storo torijsko vnanjo politiko, kakršna je bila pod Churchillom in njegovimi predniki.

Tistemu delavstvu, ki je bilo prej najbolj na dnu, so dvignili mezde in uvedli mnoge socialne reforme, toda sistem izkoriščanja za privatni profit je ostal in z njim vred aristokracija, dinastija in drugi taki okraski, ki stanejo milijarde a donesajo nič.

Anglija je za svoje preživljanje primorana iskati dohodke z izvozom industrijskih produktov. Teh pa sedaj nima dovolj, ker je bila v vojni sama toliko prizadeta, da si je morala najprvo pomagati na svojih tleh. Ameriško darilno posojilo ji je to pomagalo, a ne dovolj, zato je prej omenjeni Stafford Cripps nedavno Anglijo dejal, da jih čaka temna bodočnost, ako se Marshallov plan ne obnese.

Mnogi ameriški reporterji v Angliji trdijo, da je propadanje Anglija kriva lenobe njenega delovnega ljudstva. Na lenobo aristokracije pozabljajo. In tudi ako jo poznajo, bi jo ameriški kapitalistični tisk ne naglašal.

Vedno pa čujemo tudi v našem kongresu omembe, da čemu ne bi angleški in drugi evropski delavci več producirali!

Kako pa naj se ženejo v delu ob hrani, ki jo imajo? Ernie Hill opisuje v svojem članku o propadanju "angleškega socializma", kako da so restavracije, trgovine in gostilne odprte dopoldne samo par ur in spet popoldne par ur. Premogovniki operirajo same en šiht, dočim ameriški obratujejo po dva in mnogi po tri šihite. Mnenje Američanov je, da Angliji in Francozi premlado delajo, da so leni in njihove vlade pa se zanašajo na ameriško pomoč, namesto da bi same spravile svoje hiše v red.

Lenobe je res veliko — posledica birokratskih sistemov, ki so se vrstili v Evropi drug za drugim. Neki reporter n. pr. piše, da je čakala pred "opalno" (tobačno trafiklo) v Londonu cela vrsta ljudi, prodajalec pa je notri za zaklenjenimi vrati igral karte sam s sabo. Seveda, prodajalna je državna in kaj se on briga za dohodek!

Ta sistem odpravljajo sedaj v Jugoslaviji in drugje v svetovnem orbitu, zato si pomagajo tudi brez Marshallovega plana in brez ameriških posojilcev.

Da-li bodo mogli stare tradicije zlahka odpraviti, se ne ve. Bržkone ne tako kot si vlade žele, kajti stara navada je železna srajca.

Dve važni SANSovi priredbi v Chicagu

V našem mestu se pod avspicijo centralnega odbora postojank Slovensko ameriškega narodnega sveta vrše v mesecu maju dve važni priredbi, na kateri se tem potom opozarja občinstvo v Chicagu in okolici.

Prva priredba se vrši popoldne 2. maja ob tretji uri v dvorani SNPJ s šaloigro "Oj ti vražji fant". Ker je bila v zadnjem uradnem glasilu SNP precej obširno popisana, bi bilo opis nesmiselno ponavljati. Ves prebitek te priredbe je namenjen v dober namen in sicer: za obrambo svobodnega tiska in pa v podporo "organizaciji SANSa, katera brez finančne pomoči ne more uspešno voditi boja v interesu malega človeka in za splošno obrambo ljudskih interesov. Ako hočemo kljubovati silam reakcije, katere stremijo z uničenjem demokracije v smislu kot si jo mi predstavljamo, tedaj moramo ne le moralno, ampak tudi gmotno žrtvovati tudi mi, slovensko-ameriški naseljenci, kateri tvorimo del tega naroda.

Poleg igre se bo po zaključnem programu v spodnjih prostorih vršila prosta zabava, katere se lahko udeležijo tudi oni, ki bi iz enega ali drugega vzroka ne mogli posetiti programa.

Druga priredba — pod isto avspicijo kot prva je pa politični shod za novo stranko "Progresivnih Amerikancev", kateri se vrši v petek večer 7. maja, ravno tako v dvorani Slovenske narodne podporne jednote.

Shod se prične točno ob 8. zvečer, na katerega ste tudi v tem slučaju vabljeni slovenski rojaki in rojakinje, kot državljani te republike, da se ožje seznanite z delom in programom novega političnega gibanja, kateremu na čelu je Henry A. Wallace.

Prišel je čas, prijatelji, kateri od nas zahteva resnega dela, žrtvovanja v interesu človeštva, odločnosti, kakor tudi poguma! Od Lincolnove dobe ta dežela še ni stala pred tako važnimi zgodovinskimi dogodki, kakor stoji danes, česar se mnogi državljani, posebno mlajše generacije, malo zavedajo. Ako bomo znali rabiti prihodno jesen zdrav razum, tedaj lahko dosežemo zmago z umskim mečem; ako zapasemo omenjeno priložnost, tedaj se zna zgoditi, da bomo Kar želimo v tem članku poudariti je predvsem zavajalno pisanje ameriškega časopisa o polomu "socializma" na Angleškem. Ker ga ni, torej ne more biti v razslu ali predno se je rodil. V razkroju pa je kapitalizem, česar pa tukajšnji monopolistični propagandni aparat kajpada noče priznati. In celo tega ne, da nima Marshallov plan drugega namena kot obvarovati Evropo za stare privilegije. To je izrecno pokazalo glasovanje v zvezni poslanski zbornici, ko se je tako velika večina ljudskih, "demokratskih" zastopnikov mahoma navdušila za priključitev fašistične Španije v načrt za rekonstrukcijo zapadne Evrope. Seveda na ameriške stroške.

Njihov sklep je sicer za enkrat bil vsled opozicije senata zavržen, toda Francova Španija je vzlic temu — v zapadnem bloku.

Angleška delavska stranka v tem položaju torej ne more biti drugega kot sodelavka v načrtih ameriškega kapitalizma. Sicer varuje demokracijo, ki jo je na Angleškem veliko več kot v Zed. državah, kar se civilnih svobodstvin tiče. In to neglede, da je Anglija skoz in skoz prežeta z monarhistično vzgojo, dočim so Zed. države republika.

Karl Marx je v svojem življenju prerokoval, da bo Anglija prva, ki lahko vsled svojega modernega kapitalističnega ustroja po zakonih razvoja postane socialistična država. Smatral je, da bo angleški kapitalizem prišel do točke, s katere ne bo mogel drugam kot v propadanje in tedaj se bo Anglija kar na miren način pretvorila v socialistično državo.

Njegovi misli so bili tudi mnogi drugi graditelji delavskega gibanja v Angliji. Takrat pač še niso računali na Zed. države, ker so se šele razvijale in bile v evropski politični javnosti upoštevane le kot kolonija za izseljevanje odvisnega prebivalstva evropskih dežel.

Danes je jasno, da je Anglija silno odvisna od teh Zedinjenih držav, ki so se od nje ločile s silo — z revolucijo. In zato v takih okoliščinah v nji ne more biti socializma, pa če se kapitalistični tisk še tako norčuje iz te resnice. In kriva vsega tega je delavska stranka sama, ker trdi nekaj na papirju, v praksi pa se ravna in plava po starih tokih tradicij britanskega imperializma.

drago plačali svojo nerodnost.

Henry A. Wallace in vsi oni, ki podpiramo novo politično gibanje v ti deželi, se zavedamo te resnice, da le v MIRU in mednarodnem prijateljstvu je ljudstvu mogoče razviti gospodarsko silo na višji življenjski standard in v blagostanje.

Mi, kot ameriško ljudstvo v splošnem, ki poznamo zgodovino nemškega fašizma pred drugo svetovno vojno, bi se iz nje lahko nekoliko poučili in tako odvrnili nesrečo, v katero nas pehajo militaristi te dežele in njihovi vojni hujskači. Če bi bilo Nemcem znano tedaj, kam Hitler "fura" deželo, bi mu najbrže ne bili tako slepo sledili, toda spoznanje je prišlo prepozno, kar nam naj služi za vzgled. Kadar ne bo več domov, ko bodo naša mesta razrušena, vasi, tovarne itd., tedaj bo tudi za nas prepozno vsako kesanje ali tarnanje, česar se moramo zavedati sedaj.

Mogočen ljudski glas od vzhoda do zapada, od juga do severa pri prihodnjih predsedniških volitvah lahko prepreči narodno katastrofo. Toda to moramo doseči le potom vztrajnega dela vseh progresivnih sil te dežele s tem, da poučimo tudi tiste, ki se te nesreče še ne zavedajo.

Na shodu bodo govorili govorniki v angleškem in slovenskem jeziku, za kar se na shod vabi tudi naša mladina, katera še posebno potrebuje zdrave politične vzgoje.

Čikaško slovensko občinstvo naj ne pozabi na večer 7. maja, na že omenjeni, kakor tudi važni politični shod.

F. A. Vidler, predsednik SANSa.

Koncert v

Waukeganu

Morebiti že veste, ali pa ne, kakorkoli že, mi vas želimo seznaniti s podrobnostmi VELIKEGA KONCERTA, ki se bo vršil v nedeljo 9. maja v SND v Waukeganu, Ill.

Kritiki te prireditve pravijo, da ne bo nič. Kritiki se dobe, pa če ima stvar še tako dober namen. Bodisi da kritizirajo iz nevednosti ali pa iz hudobnosti. Veliko je ljudi, ki so zlobni, še več pa je nevednih. Vsega tega je kriv največ sistem v katerem živimo. Mi se teh kritikov ne bojimo. Celu ljubi gospod Bog ima kritike, češ, da ni ustvaril sveta pravično. In človek pa, da mora zdaj popravljati neskončno božjo zmoto. Zmote so se delale in se bodo tudi še daleč, daleč v prihodnost, ko o rimskem papežu ne bo več ne duha ne sluha. Dovolj te filozofije.

Naš program je dobro zasnovan in ni nobene bojazni o uspehu. Nastop štirih pevskih zbo-

rov priča, da še živimo Slovenci v Ameriki. Društva pa, ki to prireajo, potrjujejo, da imajo še precej energije in zmožnosti. Porok temu so vstopnice v predprodaji. Prodajajo se kakor za maslo. Bojimo se, da bo SND premajhen. Zato si preskrbite vstopnice že vnaprej in pridite na koncert o pravem času.

Vstopnice na koncert so po \$1. Otroci od 6. do 12. leta 35c. Otroci v spremstvu starišev so

vstopnine prosti. Vstopnina na ples zvečer 60c. Vstopnice kupljene za na koncert, so veljavne tudi na ples zvečer.

Takoj po programu, ki bo trajal kake 2½ uri, bodo pripravljene mize za večerjo v spodnjih dvoranih SND. O tem vas obveščamo, da ne boste skrbeli, kam boste šli večerjat. Naš informacijski biro vam bo vedno na razpolago z največjo uslužnostjo. Martin Judnich.

Ameriško delavstvo — nastanek ameriške delavske federacije

(Četrti od devetih člankov o zgodovini delavskega gibanja v tej deželi. Material bazira na podlagi podatkov Delavskega departmenta.)

Med ostro borbo z delodajalci v času velike depresije 1. 1870. se je delavsko gibanje v Ameriki zapletlo v notranje konflikte radi oblike svoje narodne organizacije. Vprašanje je bilo, če naj narodna organizacija temelji na enotnosti delavstva, brez ozira na stroko ali delo, ali naj se nasloni na obstoječe unije izurjenih delavcev.

Vprašanje je poglobilo dejstvo, da se je delavskemu gibanju pridružilo veliko število neizurjenih delavcev. Mnogi od teh so bili priseljenci, došli semkaj v času razvojne dobe ameriške industrije in prodiranja na zapad po civilni vojni.

Vitezi dela, ki so imeli velik vpliv v delavskem gibanju v letih 1880, so priporočali organizacijo, predstavljajočo vse delavstvo, krajevne unije pa naj bi bile v njej vključene kot članice. Organizacija Vitezov dela je bila osnovana kot tajna skupina ali bratovščina 1. 1869 v Philadelphiji. Ustanovitelj je bil Uriah S. Stevens. Delavci so se bali, da pridejo na črno listo pri delodajalcih ako se izve, da so vključeni v delavski organizacijo. Ali leta 1878 so imeli Vitezi dela svojo prvo konvencijo in Stevens je bil izvoljen za voditelja. L. 1879 ga je nasledil Terence V. Powderley.

Vitezi dela so poudarjali potrebo vzgoje delavstva za dosego delavskih ciljev ter so priporočali pogajanja v delavskih sporih in njihov cilj je bil, da se iz delavskega gibanja končno razvije kooperativna družba. Bili so industrialni unionizem in v njih unije se je lahko vpisal vsak delavec, ženska ali moški, izurjeni in neizurjeni delavci, farmarji in tudi gotovi profesionalci. Bili so za osemurnik, za odpravo otroškega dela in jetniškega dela, za kooperativne delavske tvornice in ljudsko lastništvo javnih naprav. Bistveno so bili proti stavkam in bojkotiranjem, toda napredovali so šele potem, ko so se poslužili tega orožja. Največjo stavko so vodili proti tedanjemu železniškemu trustu, kateremu je načeljeval Jay Gould, najmočnejši kapitalist svojega časa. Uspeh stavke je privedel v okrilje unije tisoče novih članov. Leta 1886. so imeli Vitezi dela 700,000 članstva.

Ravno tedaj pa se je pojavila nova organizacija, sestojeca iz izurjenih delavcev. Organiziranje nove zveze je bilo prika-kovati že od l. 1881, ko se je od Vitezov odclopil šest važnih unij pod vodstvom Samuela Gompersa in Adolpha Strassera, vodji unije izdelovalcev eigar. Te unije so najprej organizirale Federacijo strokovnih in delavskih unij, a l. 1886 se je spojila zveza z drugo organizacijo oziroma unijskim kongresom in tedaj je nova skupina dobila ime Ameriška delavska zveza. Spočetka je bila liga samoupravnih rokodelskih unij in vključevala je obenem delavske zveze in posamezne unije v raznih mestih in državah ter okrajih. Cilj so bile boljše plače, boljši položaj delavca, krajše delovne ure. Prvi predsednik je bil Gompers in sicer razen enega leta vse tja do l. 1924, ko je umrl.

L. 1886 je imela 138,000 članov — isto leto so dosegli višek v številu članstva Vitezi dela. V maju istega leta pa je padla pri demonstracijah za osemurnik v Chicagu bomba. Krivili so anarhiste. Stirje so bili obeseni, trije vrženi v ječo. Čez šest let so bili izpuščeni kot nedolžni. Vitezi pa so navzlic temu trpeli na ugledu in članstvo se je krčilo. Poleg tega vodstvo ni sledilo praktičnim ciljem. Okrog l. 1890 je ta prva velika delav-

ska organizacija prenehala biti vplivno delavsko gibanje. Na njeno mesto je stopila A. F. L., ki je kmalu konsolidirala svojo pozicijo kot poglavitna delavska zveza širokega obsega. Imela je hude borbe z velikimi korporacijami, ki so dominirale takratno ekonomsko pozornico. Vendar je vse srečno premagala in obstaja še danes kot močna in vplivna federacija organiziranih delavcev in profesionalcev. Common Council.

Češke zamejne vlade ne bo

Vsled naklonjenosti Zed. držav napram čehoslovanskim beguncem, ki robantijo proti vladi Klementa Gottwalta, so takoj po prevratu sklenili ustanoviti "zamejno" vlado, v veri, da jo bodo Zed. države takoj priznale. In res so v državnem departmentu tuhtali, kako bi šlo, če bi pozvali ameriškega poslanika v Pragi domov. V ta namen so se posvetovali z angleško in francosko vlado. Drug drugemu so priznali, da bi bila taka poteza zelo učinkovita — nekaj časa. Domenili so se, da je boljše, ako njihovi diplomatični štabi ostanejo v Pragi, kajti ni ga boljše špijonažnega sredstva kot so poslaništva. In tako je šel up beguncem za ustanovitev zamejne vlade po vodi. A na plačilni listi ameriške vlade so vseeno. Torej lačni ne bodo in ameriška ter angleška vlada jim bosta pomagali v njihovem podtalnem intrigranju.

RAZVOJ INDUSTRIJE NA POLJSKEM

Varianta. — Število poljskih privatnih industrijskih podjetij je znašalo lanske leto 18,000, leta 1946 pa 14,000. Vrednost proizvodnje teh podjetij je bila 100 milijard zlotov, leta 1946 pa 32 milijard.

Letos bo na podlagi načrtov znašala skupna vrednost proizvodnje 116 milijard zlotov. Lanske leto je bilo v privatnih podjetjih zaposlenih 200,000 delavcev, leta 1946 pa 90,000.

Letos bodo investicije v poljski kemijski industriji znašale 7.5 milijard zlotov. Razen tega je določenih 1.8 milijarde zlotov za obnovo in preureditev industrijskih podjetij na zapadnih ozemljih.

V Tezevu pri Gdanskem so izročili prometu najdaljši železniški most na Poljskem. Most je dolg 1500 m. Stroški za njegovo obnovo znašajo 301 milijon zlotov. Delo je zahtevalo 310,000 delovnih dni.

Materialni interesi ne delujejo avtomatično; če bi bilo tako, bi ne bilo nobene politike. — V. Marcu.

Tole mi ne gre v glavo?

Zakaj ima vlada lahko milijarde dolarjev za graditev atomskih bomb ter drugih sredstev za masno klanje in rušenje, dočim moramo v skladi za boj proti jetiki in raku beračiti med ljudmi, to mi nikakor ne gre v glavo!

★ ★ KRITIČNA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE ★ ★

KOMENTARJI

(Nadaljevanje s 1. strani.)

stranke, ki se spreminja sedaj na pomlad v veletok. Njen vodja je Henry A. Wallace. Milijone ljudi ima vero vanj. In on zagotavlja, da bo vreden zaupanja. Reakcija obeh strank, ki sta eno, se ga boji.

"Revolt" v Columbij, ki našim državljanom se vedno dela sive lase, je za nami, kakor huda ura nevihte. Prišla je, napravila škodo in spet je vse jasno. Toda ali je res vse tako jasno, kar se izgrede v Columbij tiče? Seve, vse je zvrženo na komuniste. In pa da so nalašč priredili moralne ter rušilne orgije baš v času, ko se je pričela v Bogoti medameriška konferenca za kontinentalno solidarnost. Državni tajnik Marshall, ki je moral, z drugimi konferenčniki vred bežati iz državne palače, da je bila v naprej obveščena. Pa ni verjel! In tako je prespal drugi Pearl Harbor. To mu očitajo tisti, ki bi ga radi nadomestili.

Mariano Ospina Perez je predsednik Kolumbij. Je reakcionar in kritiki v njegovi državi ga označujejo za diktatorja in za slugo "Wall Streeta". Oziroma za hlapčona ameriškega imperializmu. On je obljubil konferenci panameriške unije varno zavetje v Bogoti, ki slovi za eno najkrajših mest v latinski Ameriki. Toda v nekaj urah se je valil iz palače dim, ulice so bile posute z mrličji in konferenčni panameriške unije so bežali kakor za stavo. Kako se je moglo vse to dogoditi tako "nepričakovano".

V Washingtonu pripovedujejo, da je bil državni departament "pravočasno" posvarjen, kaj se pripravlja v Bogoti. Toda visoki uradniki naši "inteligentni" (špijonski) službi niso verjeli in so se vseeno pritiskali, da se panameriško konferenco prične

tam. In ob enem z dramatično gesto za proglasitev solidarnosti vsega ameriškega kontinenta proti komunizmu. Ali mislite, da so se v Washingtonu iz te nove blamaže kaj naučili? Kaj še! Iz ene zmote gaziijo v drugo.

V Kolumbij, ki je domena ameriškega kapitalizma, imajo tudi nekako liberalno stranko. Njen vodja je bil Jorge Eliecer Gaitan. Pravi, da je bil "vzgojen v Moskvi". Tik na dan pričetka konference panameriške unije ga je nekdo iz zasede umoril. Oddal mu je štiri strele v hrbet. To je šlo med ljudi kot blisk, razplamtele so se strasti in Bogota je bila vsa v ognju. Kdo je umoril Gaitana? Čemu? Seveda, Marshallu se je mudilo zvrtniti krivdo na komuniste, toda pozneje so listi poročali, da je tega liberalca ustrelil konservativec, dasi se tega ne more doznati, ker so ga razkačenci toliko preongavili, da se trupla ne more spoznati. Torej — in kot smo že rekli v prejšnji številki, ameriška vnana politika je doživela v najbolj neprijetnih okoliščinah tako blamažo, da ji je kar nerodno radi nje.

Manuel Roxas, predsednik filipinske republike, je nagloma umrl. Zadel ga je kap. Med vojno je sodeloval z Japonci in jim pomagal invadirati njegovo deželo ter premagati MacArthurjeve čete. Po vojni so mu na Wall Streetu odpustili, ker so Filipini, dasi samostojna, suverena država, ostali pod dominacijo wallstreetških bankirjev. Torej so se prav tako malo svobodni kakor so bili prej. In zato so naši ekonomski rojalisti Roxasu vse odpustili, saj kar se njegove pomoči Japoncem tiče. Umrl je med govorom, v katerem je v Manili rohnal, da mora "zapadna civilizacija" z vsemi silami v vojno proti "komunistični agresiji". Nato je omedlel in padel. Ali mu je bilo to treba? Ali pa te lahko smrt pride počakati tudi ako se ne razburjaš?

"Social-demokrati" v New

Yorku so v veliki zadregi. Imajo "Liberal-Party", ki je dobila pred štirimi leti za F. D. Roosevelta 329.235 glasov (znatno manj kot pa takratna Hillmanova Labor Party za istega kandidata). Sedaj sta glavni vodji takozvane socialdemokratske "Liberal-Party", David Dubinsky in Max Zaritsky, v zadregi, ker za socialističnega predsedniškega kandidata nikakor in pod nobenim pogojem nista, čeprav je Norman Thomas v njuni "vnani politiki" z njima, Wallaceu pa sta sovražna, Trumanu tudi, ker je izdal palestinsko resolucijo v korist oljnega kartela. Pa so voditelji istih unij v New Yorku, ki so zgolj židovske po članstvu sklenile — Truman ne sme biti več predsedniški kandidat. Njihova alternativa je general Eisenhower. Pa se bodo ukanili in Labor Party, katere predsedniški kandidat je Wallace, bo triumfirala. "Socialdemokrati" s svojim tednikom "New Leadrom" so dokončali.

Zidje v Palestini se bore z Arabci na življenje in smrt. Kdo jih zalaga z orožjem? Anglija ga jim ne da, Zed. države pa so jim ukinile vsled materialističnih razlogov celo moralno pomoč. Torej kje dote Zidje v sveti deželi dinamit, granate, puške in druga taka sredstva, s katerimi se pobijajo drug drugega z Arabci? Nekaj časa je ameriški tisk trdil, da žide oborožuje Rusija. Ni verjetno, so dvomili drugi. Kako naj bi njene ladje skozi Dardanele pod turško in anglo-ameriško kontrolo, ne da bi se jih ustavilo predno bi mogle izkrcati svoj tovor? Nedavno pa je angleška agencija Reuters poročala, da zalaga žide v Palestini z orožjem — Čehoslovake. In pošilja jim municijo in letalnih. Kar bi civilizirane ljudi zanimalo je to: Zakaj so Angličje oborožili Arabce, odrekli pa vsa obrambna sredstva Židom? In čemu je k temu z obema rokama pritrčila Trumanova administracija? Mar je oljni kartel res sedaj naš najvišji vladni tribunal? To bi se Hitler in Mussolini smejala, ako bi se bila med živimi! In smeje se Franco v Madridu za vse tri.

Obpravna v Nuerenbergu proti Kruppu in drugim nemškim industrialcem je bila sama na sebi zločin. Ali niso baš Kruppi in drugi nemški bankirski ter industrialni magnati postavili Hitlerja na vodstvo države in pred njegovo zmago pa financirali njegovo gibanje? Jaso — seveda so ga! In nato, ali ga niso oni s svojimi finančnimi eksperti in špekulacijami postavili na "trdno" gospodarsko podlago? Tako je bilo! In nato, kdo mu je zgradil militaristični aparat, ki je bil v onih dneh — tik pred krvavo drugo svetovno vojno, najsilnejši v zgodovini sveta? Oni so mu ga. Sedaj pa so oproščeni. Čemu? Ker so bili v zvezi z ameriški, angleški in francoski kapitalisti ter bankirji v mednarodnih kartelih. Da ne prezmemo, tudi japonski kapitalisti so bili zastopani v njih. Vsi prihajajo nazaj na svoja milijonska bogastva in svet se pod krinko zapadne demokracije znova gradi za tak kapitalizem, kakršen nas je pahnil v komaj minulo vojno katastrofo. Sedaj nam že tretjo pripravljajo. In isti bogataši bodo imeli profit, matere ubitih sinov in žene ubitih mož na kolajne in solzava priznanja za njihove žrtve in patriotizem.

"Vrana vrani oči ne izključuje", pravi slovenski pregovor. In to je posebno resnično kadar vidimo, kako so kapitalisti Zed. držav, Anglije in Francije se vedno kooperirali s svojimi nemškimi kolegi celo med vojno. In nihče, tudi ako je bil "obtožen", ni bil obsojen. Niti ne na Japonskem. Samo sluge kapitalizma — ker jim niso bili več potrebni — so bili poslani na vasilice ali kamor že v smrt.

Ker cerkve, — posebno rimska — trdijo, da jim je le za dušbrništvo, čemu se nekatere, v prvi vrsti katoliške, ukvarjajo toliko s politiko in drugimi posvetnimi posli, to mi nikakor ne gre v glavo! Tudi to mi ne gre v glavo, kako bi mogla biti takтика Vatikana v skladu z nauki, ki jih je učil Odračenik!

Veliki misleci imajo namene, drugi le želje. — Washington Irving.

CONGRESSMAN DRIPP

BY YOMEN

"ER - OH, WHERE DOES THIS BILL OF RIGHTS THAT LABORS ALWAYS MENTIONING COME FROM?"

Grenlandija — kontinent na ledeni plošči — je sedaj trdnjava ZDA

Grenlandija je za Zed. države dobila svojo veliko važnost v minulih vojni proti Nemčiji in tudi za pota v sovjetska pristanišča po severnih morjih.

Sedaj imajo te ameriške naprave svojo veliko važnost za slučaj vojne proti SZ. Zato se vlada v Moskvi in sovjetsko vojnopolje zelo interesira kaj se dogaja na tej ledeni plošči. Sledeči spis o nji je iz starokrajškega vira, ki politiki Zed. države iz razumljivih vzrokov ne more biti prijazen.

Grenlandija, največji otok na svetu, je tako obširna kot Španija, Francija in Nemčija skupaj, to je meri 60-krat toliko kot njena lastnica Danska, tako da stvarno lahko govorimo o kontinentu. Vendar nihče ni pred vojno govoril o tem predelu zemeljske oble razen lovcev na kite, raziskovalcev in profesorjev zemljepisa. Tem so se pridružili v zadnjem času še ljubitelji kriolita, ko je industrija aluminija doživela poln razmah. Kljub temu pa je Grenlandija nadaljevala svoje mirno življenje v samotni polarni noči vse do zadnje svetovne vojne.

Toda podobno kakor je Basorah vstal iz stoletne pozabe v trenutku, ko so navrtali prve vrtele petroleja v pesku Mezopotamije, prav tako so Eskimi zgubili mir pri lovu na tulje med ledenimi gorami polarnega kroga, ko so Američani začeli izdelovati letede trdnjave in atomske laboratorije, skratka, ko se je ameriški imperializem pokazal v vsej svoji luči. Tedaj so namreč ZDA hipoma "odkrile", da gre njihova državna meja čez severni tečaj.

Grenlandijo je njen zemljepisni položaj uvrščal med tiste srečne dežele, ki zaradi neznatne gmojne vrednosti ni vzbujala pohlepa velesil. Toda kako so se izprevržili časi! Prav ta zemljepisna odmaknjenost je sedaj "obogatela" grenlandske samotne fjerne — od rtiča Farvel do rtiča Morris Jesup — z neizmerno strateško vrednostjo. In če je res, da so ameriški raziskovalci odkrili na grenlandskem ozemlju neizčrpna ležišča urana, si lahko predočimo, za koliko je zrasla vrednost te velike kolonije je male Danske.

Hkrati so Američani med vojno izpopolnili svoja uničevalna sredstva: letede supertrdnjave in V2 (rakete), ki so jih prevzeli od Nemcev. In začeli so skiliti proti večeršnjemu zavezniku, proti glavni trdnjavi, ki lahko prepreči njihove imperialistične načrte — Sovjetski zvezi. In ta trdnjava je ameriški antipod, ki leži točno na nasprotni strani zemeljske oble in njene obale so blizu Severnega tečaja. Od ameriške celine ločijo Sovj. zvezo ogromne ledene plošče, ki niso last nikogar. Toda danes ne merimo več razdalj po tem, kolikor nese kamen, ki ga spusti iz frače. Sovj. zveza in Zed. države so postale ob ledenih ploščah mejasi. Nadzorujejo se preko severnega tečaja in Ledenega morja.

Ameriški vojaški štab je izmeril najkrajše poti za svoja letala in ladje. Na teh idealnih

materialom in z ultramoderno opremo (električno kurjavo za šotore itd.), se utaboril 30 km daleč od Angmaliten. Sedaj so ugotovili, da je bila ta posadka ves čas vojne v zvezi z domovino ter dajala izredno dragocene vremenske in vojaške podatke.

Kasneje je prišel na otok nov odred nemške vojske z znanstveniki, ki so baje iskali uran za Hitlerjevo tajno orožje. Zadnje nemško ojačenje je prišlo v Grenlandijo 1. 1944, ko so SS-ovci, po pripovedovanju Eskimov, izkrcali zagonetne zaboje z zakladi.

Maja 1945. je po kapitulaciji Nemčije nemška posadka odšla v notranjino dežele in Eskimi trdijo, da še vedno neke tabo-rije v večnem snegu in ledu. Američani so zastopni pošiljali radijske pozive Nemcem, naj se vdajo. Sedaj govorijo, da bo posebna vojaška ekspedicija poslala vso posadko. Ta ameriška brezbriznost kaže, da se Američanom ne mudi, da bi likvidirali zadnji ostanek Hitlerjeve vojske, ker so "pozabili", da so bili to njihovi včerajšnji sovražniki.

Od 1. 1891., ko je angleška raziskovalka Peary v svoji želji po pustolovščinah porodila otroka na Grenlandiji pri 80 stop. severne širine, ni stopila nobena ženska noga na ta otok. Ta primer bo skušala ponoviti Italijanka Zavatti, ki bo s svojim možem, pomorskim kapitanom šla na čelu ekspedicije za dve leti v deželo večnega ledu in snega.

Toda ta romantika skriva važno ozadje: ekspedicija bo namreč skušala nabrati važne podatke glede vremenskih napovedi za daljšo dobo.

Strokovnjaki trdijo, da se ravno v Grenlandiji pripravlja vreme za Evropo, lepo ali slabo. In sedaj so tudi ugotovili, da so tajne nemške vremenske postaje na tem otoku bile neprecenljive koristi nemškemu letalstvu pri bombardiranju Anglije. In to vprašanje je prav sedaj važno, ko skušajo ZDA v svojem bolestem ekspanzionizmu dobiti v svojo oblast polarne kraje z ustanavljanjem letalskih prog v teh predelih: Grenlandija naj bi jim olajšala ne samo nadzorstvo nad vremenskimi spremembami v Evropi, marveč naj bi jim omogočila, da diktirajo tudi "politično vreme" v Evropi.

Za poživitev tržškega gospodarstva

Na pobudo slovenskih tržških trgovcev, obrtnikov, združenikov in drugih gospodarstvenikov, je bil meseca marca v dvorani Prosvetnega društva "Slavko Skamperle" poseben sestanek, na katerem je podal Branko Babič izpni prikaz sedanjega tržškega gospodarstva stanja. Poudaril je tesno povezanost Osvobodilne fronte kot političnega gibanja z reševanjem gospodarskih vprašanj. Opozarjal je na škodo, ki jo ima Trst ne samo zaradi Marshallovega načrta, temveč tudi zaradi tega, ker ustvarjajo angloame-

riški imperialisti na tržških tleh svojo vojaško bazo za svoje napadalne namene. Na sestanku so bile izražene zahteve glede potrebe pozitivne tržškega gospodarstva: Dolžnost vojaške uprave na tem ozemlju je skrbeti za gospodarski procvit in dobrobit tržškega prebivalstva. O gospodarski politiki naj odločajo prebivalci Tržškega ozemlja sami. Tržsko gospodarstvo je treba odcepiti od gospodarstva Italije. Tudi mora vojaška uprava popolnoma spremeniti svoje stališče do tržške industrije. Treba je olajšati dobavo surovin ter omogočiti naročila v industriji. Vojaška uprava naj stori vse, da pride do tarifnih sporazumov z državami v tržškem, zaledju in naj omogoči, ugoden zaključek pogajanj, ki se sedaj vodijo z jugoslovansko delegacijo. Ukinejo naj se vsa nepotrebna in tržškemu gospodarstvu škodljiva javna dela, ki naj se omejijo na najpotrebnejše, to je na gradnjo stanovanj. Tudi naj se uvede na Tržškem ozemlju takozvani progresivni davek, ki bo sorazmerno z denarno zmogljivostjo obremenjeval davkoplačevalce.

Seznam priredb slovenskih organizacij v Chicagu

Organizacije v Chicagu in okolič, ki žele imeti svoje priredbe označene v tem seznamu, naj nam sporoče podatke, enako tudi po pravke v slučaju pomoči.)

Klub št. 1 JSZ — prvomajska slavnost v Slovenskem delavskem centru v soboto 1. maja.

Centralni odbor podružnice SAN-Sa in društvo prireditelj proslavo tretje obletnice osvoboditve Slovenije in Jugoslavije v nedeljo 2. maja v dvorani SNPJ.

Čikaška podružnica SAN-Sa — velik javen shod v petek 7. maja v dvorani SNPJ.

Podružnica št. 60 SAN-Sa — domača zabava v soboto 15. maja v To-mažinovi prostorih, 1902 W. Cermak Road.

Liberty Bell, No. 70 ABZ — piknik v nedeljo 6. junija na Carno-ven vrtu v Willow Springsu.

Klub št. 1 JSZ — piknik v korist Proletarca v soboto 17. julija na Keglovem vrtu v Willow Springsu.

"Pioneer" št. 559 SNF — piknik v soboto 7. avgusta v Pilsen parku, Albany in 26. ceta.

Društvo št. 100 SNF — piknik v nedeljo 8. avgusta.

Ako je številka v oklepaju na vašem naslovu nižja kot pa je tekoča številka Proletarca (vidite jo na prvi strani), pomeni to, da vam je naročnina potekla. Prosimo, da jo obnove.

Moj način zbijati šale je govoriti resnico. To je najsmehljivejša šala na svetu. — Bernard Shaw.

DAN NAŠEGA LISTA V WAUKEGANU V NEDELJO 9. MAJA

PRICETEK SPOREDA OB 3. POPOLDNE

Nastopijo milwauški pevski zbor "NAPREJ", čikaški "FRANCE PRÉSERVEN", WAUKEGANSKI PEVSKI ZBOR in trio clevelandske "ZARJE".

Govornik JOŠKO OVEN.

Po sporedu večerja ZA VSE in prosta ter plesna zabava.

Vstopnina na koncert \$1. Samo za na ples 60c.

Koncertne vstopnice veljavne tudi zvečer.

Vstopnina za otroke do 12. leta 35c. Otroci v spremstvu staršev vstopnine prosti.

Vabljeni vsi z okolišij Waukegan, Chicago, Milwaukee, Sheboygan ter iz drugih bližnjih in tudi oddaljenih naselbin seveda!

To je prvič, da nastopijo v teh krajih ŠTIRJE slovenski pevski zbori iz treh različnih držav.

Na svidenje v Slovenskem narodnem domu v Waukeganu v nedeljo 9. maja

KAJ LAHKO STORI VSAKDO IZMED NAS V KORIST "PROLETARCA"?

- Pridobivajmo mu NOVIH naročnikov.
- Obnavljajmo naročnino TOČNO čim poteče
- Agitirajmo med drugimi naročniki, da store isto
- Prispevajmo v PROLETARCEV tiskovni sklad in priporočajmo to tudi drugim
- Oglasihte v PROLETARCU priredbe društev in druge stvari
- Naročajte slovenske in angleške knjige iz PROLETARCEVE knjižarne
- Poskrbite, da si naroče AMERIŠKI DRUŽINSKI KOLEDAR vsi tisti, ki tega še niso storili
- Naročite KOLEDAR tudi svojem v starem kraju in enako PROLETARCA.

Vsakdo naj stori za naš list kolikor more, pa bomo vse težave zmagovali!

Buying Votes With Taxes

Most Americans have little reason to be thankful for the tax cut which was voted recently by Congress over the President's veto.

For one thing, most Americans are wage earners, and the workers' share of the reduction will be very small while the savings to the big income takers will be large. Also there is the practical certainty, which already is being suggested by the lawmakers, that income taxes will be increased soon after the November election.

It should be clear that the vote-getting power of a tax reduction, not the welfare of the nation, was what was being considered by the lawmakers who voted the reduction. The Republicans were throwing the voters a sop and the Democrats went against their own President because they, too, appraised the American people as cheap skates who can be easily bribed.

With sorrow we confess our agreement with that appraisal. It is the custom of Americans to decree taxes levied by the government and to accept and vote approval to a way of life which enables a favored group of industrial and financial dictators to rob them of billions (called profits) every year of their lives. By balking at taxes the workers of America strain at a gnat. By voting for capitalism they swallow a camel.

The American people are destined to learn that they have been giving nothing at all by the income tax-cutters. Price rises will continue to take their savings. And before too long new taxes will more than recover what the politicians of both parties have given to taxpayers.

Perhaps Abraham Lincoln was wrong, after all, when he said that "you can't fool all the people all of the time." Anyway it is certain that most of them can be fooled time without end if the story is changed often enough.

We recall that during the war era the Roosevelt worshippers boasted that prices were less than they had been during capitalism's first world-wide slaughter—and that they refused to recognize that taxes were making up for the difference. And now that they are paying both high prices and high taxes many of them still don't know that the wool was being pulled over their eyes by the Great White Father who has passed from our midst.

Ordinary Americans who think they are being given something now should be told the story about the clever father who paid his son a quarter to go to bed and then charged him a quarter for breakfast.—Reading Labor Advocate.

Oil Monopolies Squander National Resource

When the Supreme Court rules against a monopoly, the monopoly doesn't take it lying down.

Witness S. 1988, proposed by 20 senators to annul a Supreme Court decision of last June that the federal government had control of oil under the ocean off the coast of California.

The oil interests cracked the whip and 20 senators jumped. The oil interests earned more last year than the average for all industry in a banner year for the corporations.

But they are not satisfied. They want to make still more, even though the American oil reserves have been squandered so that only nine years' supply remains.

The nation faces a grave emergency. Instead of taking only tideland oil, the government should protect the country by taking rigid control over all oil resources.

Will Congress listen to 160 million people, or to 70 senators who speak for the oil trust?

REFLECTIONS

By Raymond S. Hofses

I'VE BEEN READING about the story in "Fortune" Magazine in which that "big biz" publication tells its readers that business executives, like too many other Americans, are getting the "what's the use" blues.

The story is that some top notches have lost interest in making money and therefore are laying down on their time honored—or dis-honored—job of developing and expanding the nation's economic resources. The reason appears to be taxes. What's the use of making a million a year if Uncle Sam takes nine-tenths of it away from you? Where is the zing of business adventure, of personal risk and effort, if you are not permitted to pocket the winnings.

BEFORE YOU PERMIT your lip to curl at those disgusted executives—who have enough dollars to live anyway and to snap their fingers at what you think of them—it would be well to take them seriously and to consider what would happen if the relatively few people who own American industries would chuck the job and go on strike.

If you think the rest of us could live without them I agree with you. But we'd have to reshape our thinking and alter the rules that govern property and industry to do so.

To begin with, it will help us if we admit that, as of now, we DO depend upon the moguls of the capitalist system. We depend upon them to start industries, to finance them with our dollars, to put us to work on the jobs that those industries produce. Of course we ought to be ashamed of ourselves for being so utterly dependent. But the fact is that we have persistently refused to socialize the industries that are basic to our material welfare and rejected the Socialist program for owning our economy collectively and managing it democratically. We are

dependent because we voted to be that way.

Another fact is that we have accepted the argument that the chance for private profit is the only possible inducement that will cause people to plan and work. Socialists challenged that point, but the American people agreed with the profit idea, even though most of them never endorsed a dividend check in their whole lives. So who are we to argue that the owners who manage big business should continue to run THEIR plants and promote new enterprises when the profit isn't satisfactory? That's what people asked for. So that's what they have a right to expect.

Injuries to Workers In Industry Decline

Total Toll Drops Below 1946, and Rate Slips to Lowest Figure in Five Years

Organized labor's battle for greater safety in industry is producing results. The Department of Labor reported that total on-the-job injuries in manufacturing during the fourth quarter of 1947 dropped to the lowest level since early 1946.

Approximately 117,900 employees were disabled for one or more days during the quarter as a result of accidents, 8,500 less than the previous quarter.

In proportion to employment, the showing was still better. The Department reported that the rate of disabling injuries fell to 17.1 for each million employee-hours worked, the lowest in five years.

Bright Offspring

Mother: "I'm ashamed of you. I never told lies when I was a little girl."

Girl: "When did you begin, mother?"

The convinced and the inspired have always accomplished the great things.

THE MARCH OF LABOR

General Clark Insults Our Intelligence

Isn't it about time some of the "Brass Hats" stopped insulting the intelligence of the American people by fantastic "scare" stories?

For example, General Mark W. Clark—who seems to spend most of his time running around the country trying to frighten people out of their wits by lurid speeches—now bobs up with this obvious "bunk":

"Our atomic bomb plants in the West could not be defended against an enemy landing on the Pacific Coast." Clark, of course, was referring to Russia.

How could that country, or any other, transport an army thousands of miles across the seas, land it on any American shore, and supply it after it got there?

Russia has no navy worth the name, while ours is stronger than all foreign fleets combined. Russia has not, and could not build any vast fleet of transports and cargo vessels such as we used to carry armies across the oceans.

Even if we had no surface navy, what would our submarines and airplanes be doing while foreign ships approached our shore like "sitting ducks?"

Moreover, our atomic plants are not on the Pacific Coast. They are hundreds of miles inland, mostly beyond rugged mountains. If a foreign army performed an impossible miracle, and landed, it would face a hopeless situation. Not a man would get home to tell the tale.

In short, Clark and other Brass Hat scare-mongers talk complete nonsense. The object, of course, is to put over universal military service.—Labor.

The Last Word

By DUFFY

I'm not a dictator, but if I were there are a few laws I'd like to put on our statute books—and keep them there.

I'd like to see a law to prevent any youth under 21 from marrying and any girl under 18 from getting hitched. They're too fresh and young to marry before that age.

Another marriage law which would go on the statute books is one prohibiting those "May and December" atrocities, whereby a boy of 18 or 20 marries a woman of 50 to 90, and vice versa. There's no sense to them at all.

If it were possible, there ought to be a law providing that the government take no more than fifty per cent of any one's EARNINGS from his own efforts as income tax, but I'd tax every dollar of income from stocks, bonds, speculation, etc.

I'd grant an exemption, in the income tax, of five thousand dollars to every married couple, and an additional \$1,000 for every child they support.

If I were paying the legislature, I'd pay them about \$25 a day for the first ten days they were in session, then cut it down one dollar a day for every additional five days they operate so they'd get out and go back home where most of them should have stayed in the first place.

Every man, woman and child would have his hospital bills paid from a small levy in the social security set-up and every man over sixty would draw at least \$75 a month in pensions and an additional \$75 a month if his wife

were living with him, if they were both retired and not working.

If I had my say, we'd have the 35-hour work week of seven hours work daily, five days a week, and no more, and with overtime paid at double rates.

If it were up to me, I'd see to it that every man who wanted to own a home had a chance to buy one without paying out almost as much for interest as he pays on the principal of his home, but would see to it that the interest rate was only enough to cover expenses of operating such a business—with federal funds.

Of course, it's a good thing probably that I'm not the boss of the government, because I'd provide for a six-year term for the president and prohibit his re-election so that we'd get six years work out of him instead of three years one term, then a year to build political fences, then perhaps another three year term, then another year of fence building for himself—or his hopeful successor.

Among other things I'd do would be to banish forever, all singing commercials on the radio, make our money (printed currency) in different colors for different denominations, raise the pay of every school teacher in the land, tear down all slum districts and build public housing projects, tear down every school that's been up for 30 years or more and replace with modern ones, and—wind it up with a vacation twice a year at least for every worker in the land, one in summer and one in winter.

Almost Worse Than War

Automobile accidents killed 32,500 Americans and injured 1,365,000 in 1947.

Zarja Concert

The members of the singing society, "Zarja" cordially invite the public to attend the spring concert to be held on April 25 at the SND on St. Clair ave. Curtain time is at 4 p.m., so be sure to arrive on time in order to see the complete performance.

The first half of the program will be devoted to vocal renditions by the chorus, soloists, various combinations of duets, a women's trio, and a male quartet. Featured will be, "Wine, Women and Song," by Strauss and a choice group of partisan numbers newly received from Yugoslavia.

In the second half of the program will be unfolded the operetta, "Sree in Denar" the theme of which is quite similar to the old American melodrama of the 90's—villain holds mortgage over mother's head for hand of pretty daughter who despises the base creature, but who for her mother's sake agrees to the bargain when along comes the young hero who secures the money to pay off the mortgage and weds the fair maiden. How does he get that much money with inflation and high prices? Well, come and see for yourself—skeptical.

The roles are in the hands of such capable people as Frank Kalk, Alice Tekavec, Sophie Elerich, Andrew Turkman and Tony Perusek.

Following the program there will be a social in the annex with dancing and refreshments. Tickets can be secured from Zarja members for 80 cents and at the box office for \$1, so buy early and save.

PUB. COMM.

Can a Truck Driver Grow a Beard?

May a self respecting truck driver grow a beard?

Well, according to reports from London, truck drivers there differ from management on this point. The workers of a brewery in Bedfordshire went on strike because management objected to a bearded truck driver.

The man had but a friend 10 shillings and two gallons of beer that he could grow a full beard by Easter.

Management contended that the driver's stubby face was a disgrace to the company, suspended him from driving his truck, and transferred him to an inside job which pays less.

His fellow workers support him on the grounds that once the beard is fully grown it will look all right.

This is where the case rests. The question solved itself to everyone's satisfaction by Easter. Instead of grass, hair grew over the dispute.—Michigan Teamster.

What is Mr. Draper Doing?

William Draper, Jr., Undersecretary of the Army, is back from Japan with these recommendations:

"Controls on Japanese business must be removed." Uncle Sam must provide \$500,000,000 and do other things to "make Japan self-supporting."

LABOR agrees that the Japs Germans and everyone else should be "self-supporting," but we must not repeat the mistake made after World War I.

Then, on the same plea, British and American financiers and industrialists—and their governments—built up the Germans and Jap "cartels" which planned and launched World War II.

Before that war, Draper, was a top official of Wall Street banks, including Dillon, Read, which played a big part in financing Germany's rebirth of industrial and military might.

Is Mr. Draper thinking solely of making the Japanese and German people self-supporting? Or is he rebuilding the cartels—the vast foreign industrial combines with which American and British Big Business had profitable ties? —Labor.

Indications

A. "I think a sharp nose usually indicates curiosity."
B. "Yes, and a flattened one indicates too much."

If well thou hast begun, go on; it is the end that crowns us, not the fight.—Herriek.

Bay State Congressman Bates Puts in Nutshell Truth About Sales Tax

"Places Burden on Those Least Able to Pay," Wealthy Landowners and Newspapers Try to Put It Over in Capital

"The sales tax," Congressman George J. Bates said, "is the most unfair of all taxes, since it imposes a burden on those least able to pay."

It would be difficult to improve on that brief description. The conservative Republican congressman from Massachusetts concentrated the truth about the sales tax in a "nutshell."

That kind of tax, more than any other, takes the cost of government off the strong shoulders of the rich and puts it on the lean backs and bellies of the poor.

Bates is chairman of a House committee which is considering new tax legislation for the District of Columbia. Before his committee is a bill proposing that the District government levy a 3 per cent sales tax on the million people in the nation's capital.

In speaking out against that proposal, Bates was absolutely right. Not only is the sales tax unjust and iniquitous, but there is no need for it.

LABOR has pointed out before, and repeats here again: In proportion to population, there are more rich people in Washington than in any other city in the world. If local taxes must be raised, they are the ones who should pay.

Many of them are great landowners. Backed by wealthy newspaper publishers, they are determined to prevent any increase in real estate taxes, which are lower in Washington than in any other large American city.

It is extremely important to have a wise and just tax system in Washington, because people everywhere look to the capital of their country as a model. What is done here will be copied elsewhere, for better or for worse.—Labor, Washington, D. C.

We're Being Conditioned

Those stories about submarines close to the American continent from a nation east of the "iron curtain" has all the earmarks of a calculated scare.

Such yarns are useful to those purposeful interests who would like to condition the people into an acceptance of militarism here in the U.S.A.

Even if it were true that Soviet subs had approached to within 200 miles of our shores, the fact is that they have a perfect right to be there under international law. Moreover, and of more serious import to the kids who are going to die if ever there is a World War III, it must be admitted that we are sending our war vessels much closer to Russia than that.

Recently the newspapers told us that six American fighting ships in a carrier task force will go to Norway this month on what was called a "good will visit." But that's not all. We already have sent battleships to Turkey, Greece and Trieste and have 12 destroyers and three air-craft carriers in the western Pacific, a few hundred miles from Siberia.

Admiral "Bull" Halsey let it be known some time ago that we'd send our vessels "any damn place in the world we please." And we guess that's our right. But let's be realistic about the thing and not try to convince the gullible that other nations are exceeding the bounds when they do likewise.

After all, the real danger lies in what use is made of American power. Anybody who remembers how our ships were sent out to sink German subs, even before war was declared, should know that.—Reading Labor Advocate.

Evjue Is Still a "Fighting Editor"

Real fighting editors have almost vanished from the American scene, but there is at least one left—"Bill" Evjue of the Madison, Wisconsin, "Capital Times."

Of course, we don't always agree with "Bill," but it is heart-warming to see how he goes after the forces of reaction.

In addition to publishing his influential newspaper, he owns a radio station, and speaks over it once a week. In a recent broadcast, he said something which is true, important, and needs no comment from us. It is this:

"Do you want to know why we are hearing so much war talk? Here is one answer:

"The military crowd is bent on putting through the universal military training bill. In order to condition the minds of the American people to the necessity of passing the bill, huge propaganda is at work to scare the people about the nearness of war with Russia."

"This fear is being propagated by the Department of Defense, which has unleashed on the country thousands of military officers. Under the guise of inspection tours, they are traveling over the country at the taxpayers' expense, spreading the gospel of fear in order to foist their program of compulsory military training on the country."—Labor.

Freedom

By JAMES RUSSELL LOWELL

I honor the man who is ready to sink

Half his present reputation for the freedom to think,

And when he has thought, be his cause strong or weak,

Will risk the other half for the freedom to speak,

Caring naught for what vengeance the mob has in store,

Let that mob be the upper ten thousand or lower.

Custom may lead a man into many errors, but it justifies none.—Fielding.

Nuts, Mr. Green

We note that President William Green, of the American Federation of Labor is opposed to Universal Military Training but favors a selective service law to draft Americans into the army as what he calls a "temporary" measure. Also that he has linked his approval of selective service with some pious hopes about preserving American freedom.

To which we comment: "NUTS!" The draft won't be temporary this time.

We're just not preserving freedom when we draft people into the armed forces in time of peace. What we are doing is taking another step along the same road that led the nation of Europe to fascism and ruin. And we're very sorry indeed, to see the leader of millions of American unionists pointing his followers along that road.

The one thing that can be said in justification of the militarization of the nation is that such a course is necessary to the preservation of the capitalist private-profit economy. But since we are opposed to capitalism, even that justification, while valid, leaves us cold.

There are many things necessary to the perpetuation of a setup that enables one group to prey upon the population. The ultimate necessity will be the surrender of freedom itself.

Perhaps Mr. Green will stand for freedom and against capitalism—when the final alternative confronts him. But he'd have a better chance to preserve freedom if he'd start now by leading his followers away from capitalism and toward the industrial democracy for which Socialists stand.—Reading Labor Advocate.

PRICE OF WARS UP

First World War cost U. S. \$21,850,000,000. Second World War cost U. S. \$353,335,000,000.

From their errors and mistakes the wise and good learn wisdom for the future.—Plutarch.